

at nedsætte deres Forbrug efter en tilsvarende Maalestof. Medens de ringest aflagte, hvis der ikke alt tilbøds var bleven bragt dem Hjælp, vilde være blevene udsatte for ligefrem Nød, maa alle føle dem trykkede, og mange kunne blive indviklede i Forhold, som de selv under en Forandring til det Bedre i Almindelighed vanskkelig igjen ville komme ud af.

Den for forholdsviis kort Tid siden foretagne Revision af Lønningslovene holdt sig, forsaavidt den ikke medførte en Formindelse fornemmelig i de højere aflagte Embeders Tal, i det Væsentlige til det givne Grundlag og indskrænke sig til en mere ensartet Fastsættelse af de for forskjellige Omraader til den Tid gjældende afvigende Regler med nogen Forbedring af de ringere aflagte Embeds- og Bestillingsmænds Raar og samtidig Forringelse af de højere Lønninger. Forholdene gjøre nu en midlertidig Lønningsforhøielse nødvendig, ligesom for tyve Aar siden. Efter at man alt i 1854 og 1855 havde set sig nødsaget til at tilstaa de ringest aflagte Embeds- og Bestillingsmænd procentvis bestemte Dyrctidstillæg, tilstødes der fra 1856 samtlige Embeds- og Bestillingsmænd Tillæg til deres Lønninger, for det daværende Fællesomraade bestemte i Procent af deres Indtægter efter en aftagende Skala, og for Kongerigets særlige Omraade bestemt ved en Omsætning af en Del af Lønningen i Tdr. Byg, som udbetaltes efter Kapitelstarten. Denne Forbedring blev imidlertid ikke vedvarende. Det procentvis bestemte Tillæg for Fællesomraadet, der gaves for 2 Aar ad Gangen, nedsattes efterhaanden, først hvad Procenten angik og senere med Hensyn til den Del af Gagen, hvoraf det beregnedes, saaledes at det højeste Tillæg i 1856—58 var 360 Rd. og opnaaedes ved 1600 Rd., i 1858—66 288 Rd., der ligeledes opnaaedes ved 1600 Rd., og i 1866—70 216 Rd., der opnaaedes ved 1200 Rd. Sædomsfrivningstillæget, der i flere Aar tilstødes for et enkelt Aar ad Gangen, og som, fra alene at bestemmes efter Bygprisen, gik over til at fastsættes efter et Gjennemsnit af de 4 Hovedsædarter, blev ved Vedtagelsen af Kongerigets Lønningslove fra 1860 og 1861 en integrerende Del af Lønningerne, der vel i enkelte Aar

kunde have Betydning, men efter Fluktuationerne i Kornpriserne var meget verende og endogsaa helt kunde bortfalde, uden at Livet i det Hele kunde siges at være blevet billigere. Denne Tillægsform afflaffedes ogsaa i 1870 saa godt som ganske, idet der traadte faste Tillæg i Stedet overalt, hvor ikke nye Lønninger fastsattes ved Lov.

Ved det foreliggende Lovforslag har man forsaavidt fulgt den ved Loven af 27de Mai 1856 og de senere Tillægslove for Fællesomraadet betraadte Vej, som det foreslaas at give et procentvis bestemt Tillæg efter en aftagende Skala. Til at vælge en anden Beregningsmaade, der rette sig efter Priserne paa visse Livsforbrødenheder, er der i og for sig saa meget mindre Opsfordring, som denne hele Omskrivningsmaade er forladt af Lovgivningsmagten i 1870—71, og det turde af de i det neden meddelte Bilag indeholdte Oplysninger yderligere fremgaa, at ethvert Forsøg paa at lade enkelte saadanne Priser tjene til Grundlag for Beregningen af en Del af Embedsmændenes Lønninger vil være forbunden med de samme Ulemper, som have vist sig ved Sædomsfrivningstillæget, idet ingen enkelt Vares eller Varegruppes Pris kan tages som et Udtryk for, hvorledes Forholdet mellem Forbrødenhederne og Værdimaaleren til en given Tid er.

Størrelsen af Tillæget er foreslaaet til 15 pCt. for de første 800 Rd., 12½ pCt. for de næste og 10 pCt. for det tredje Dttehundrede, saa at Tillæget standser ved en Indtægt af 2400 Rd., uden Hensyn til om dette er den vedkommende Embedsmænds hele Indtægt eller kun en Del af samme, hvorved det imidlertid er en Selvfølge, at de Tillæg, som i 1871—1872 og 1872—1873 alt ere bevilgede nogle Bestillings- og Embedsmænd, maa blive at fradrage de af nærværende Lov flydende Tillæg, forsaavidt disse, hvad de i Reglen ville være, ere større.

Naar man har troet at burde indskrænke sig til at søge en saadan almindelig Lønningsforbedring for Finantsaaret 1874—1875, da er dette foranlediget ved, at Forholdene endnu ikke have fæstnet sig saaledes, at man kan have det sikke Grundlag for Forslag til de vedvarende Tillæg.